

Biserica in slujba oamenilor

In acest studiu vom invata despre Biserica si natura misiunii sale. Existenta Bisericii nu se datoreaza ideii aparute intr-o minte umana. Ea reprezinta materializarea ideii lui Dumnezeu. Cuvantul Biserica vine din grecescul “eklesia”, ceea ce in mod literar inseamna: cei ce au fost chemati.

Dumnezeu intotdeauna a chemat pe fiii Sai. In Eden, El a chemat pe Adam si Eva dupa caderea lor in pacat. Apoi, mai tarziu, Dumnezeu a chemat pe Noe ca sa construiasca o arca. Dupa potop Dumnezeu a chemat pe Avraam pentru ca sa devina parintele unui popor care avea sa fie numit poporul ales, Israel.

In contextul poporului evreu, Biserica nu este ceva nou, ci o continuitate a poporului lui Dumnezeu de-a lungul secolelor.

De cand a patruns pacatul in lume, Dumnezeu nu a incetat sa cheme fiintele umane, iar cei ce raspundeau chemarii aveau sa formeze Biserica lui Dumnezeu. Biserica Sa, din toate veacurile a reunit in randurile ei pe aceia care mergeau pe calea Domnului si ascultau de poruncile Sale. Iata ce declara Scriptura in Gen. 6:1-2:

“¹Când au început oamenii să se înmulțească pe fața pământului, și li s-au născut fete, ²fiii lui Dumnezeu au văzut că fetele oamenilor erau frumoase; și din toate și-au luat de neveste pe acelea pe care și le-au ales. “

Iata aceasta este prima referinta biblica cu privire la existenta a doua grupuri distincte de oameni: pe de-o parte fiii lui Dumnezeu, iar pe de alta parte fiii oamenilor. Aici nu intalnim cuvantul biserica, dar intalnim conceptul de Biserica. Dumnezeu cheama persoanele iar acelea care accepta chemarea Sa formeaza Biserica.

Acelasi lucru il afirma si Petru a 1 Petru 2: 9-10:

“⁹Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor, pe care Dumnezeu și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată; ¹⁰pe voi, care odinioară nu erați un popor, dar acum sunteți poporul lui Dumnezeu; pe voi, care nu căpătaserăți îndurare, dar acum ați căpătat îndurare. “

Este interesanta expresia pe care Petru o foloseste “El v-a chemat din intuneric”. Iata ca si aici intalnim verbul “a chema”. Dumnezeu cheama pe poporul Sau din intuneric pentru ca sa mearga in lumina invataturilor Sale si pentru ca sa proclame aceste invataturi in fata celor ce inca nu fac parte in poporul lui Dumnezeu.

Cuvantul evreesc corespondent grecescului “ekklesia”, este “qahal”¹¹. Acest cuvant inseamna “eveniment”. Adica persoanele se intalnesc pentru un eveniment , dar pentru acesta au fost convocate, adica au fost chemate. In rezumat, conceptul biblic ne transmite ideea ca Dumnezeu cheama pe oameni intotdeauna. Inca din Geneza cand l-a chemat pe Adam si pana in Apocalipsa in care Duhul zice “Vino!”, Dumnezeu cheama. El mereu cheama , iar persoanele accepta sau nu. Cei ce accepta, formeaza laolalta Biserica lui Dumnezeu.

In Scriptura se foloseste cuvantul “Biserica” indicand spre trei directii diferite. In anumite ocazii acest cuvant se refera la indivizii care formeaza Biserica, adica tu si cu mine. In alte ocazii se refera la congregatia locala. Iar a treia acceptiune se refera la poporul intreg care alcatuieste Biserica mondiala.

II. Cea de-a doua parte a studiului face referire la doua idei pe care le gasim in Noul Testament, si care ne ajuta sa intelegem natura Bisericii.

Prima idee ne este descoperita de expresia “poporul lui Dumnezeu”. Aceasta expresie este folosita frecvent, atat in Vechiul Testament cat si in Noul Testament. Se foloseste aceasta expresie cu referire la poporul Israel, numai ca in Noul Testament acest concept este amplificat extinzandu-se si la crestinii de astazi. Adica poporul crestin de astazi nu este un substitut pentru poporul Israel din Vechiul Testament si continuarea acestuia. Israel a esuat prin respingerea lui Mesia. Textul biblic spune: “A venit la ai Sai si ai Sai nu l-au primit”. Dar Dumnezeu a ales 12 israeliti care L-au acceptat, iar cu acestia a fondat Biserica crestină de astazi.

Dar noi cum putem sti daca continuam sa fim acel asa numit popor al lui Dumnezeu? Dar ca sa avem raspuns la acesta intrebare, haideti sa recitim 1 Petru 2,9:

“⁹Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor, pe care Dumnezeu și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată;”

Raspunsul se gaseste in expresia “ca sa vestiti”, adica noi suntem poporul lui Dumnezeu, nu doar pentru ca acceptam chemarea Sa, ci pentru ca acceptam sa implinim scopul pentru care am fost chemati, si anume predicarea Evangheliei. Acesta idee se repeta si in Apoc. 14,6.

A doua idee pe care ne-o prezinta Noul Testament cu privire la Biserica ca trup al lui Hristos. Exista mai multe texte care fac referire la aceasta interpretare. Dar sa citim dintre toate 1 Cor. 12, 12-17:

“¹²Căci, după cum trupul este unul și are multe mădulare, și după cum toate mădularele trupului, măcar că sunt mai multe, sunt un singur trup, - tot așa este și Hristos.

¹³Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup, fie Iudei, fie Greci, fie robi, fie slobozi; și toți am fost adăpați dintr-un singur Duh.

¹⁴Astfel, trupul nu este un singur mădular, ci mai multe.

¹⁵Dacă piciorul ar zice: "Fiindcă nu sunt mână, nu sunt din trup", - nu este pentru aceasta din trup?

¹⁶Și dacă urechea ar zice: "Fiindcă nu sunt ochi, nu sunt din trup" - nu este pentru aceasta din trup?

¹⁷Dacă tot trupul ar fi ochi, unde ar fi auzul? Dacă totul ar fi auz, unde ar fi mirosul? “

Gandul central al versetelor pe care tocmai le-am citit este unitatea Bisericii. Bineinteles, ceea ce ne identifica ca si popor al lui Dumnezeu este implinirea scopului pentru care am fost chemati, iar unitatea este absolut indispensabila pentru implinirea acestei misiuni. Un popor divizat nu poate merge nicaieri. Cum ar putea merge trupul intr-un anumit loc, daca ochiul vrea la plaja iar piciorul vrea la munte. Ce s-ar intampla cu Biserica daca fiecare membru al ei ar face ce i-ar placea. De aceea dragul meu, unitatea Bisericii este indispensabila pentru existenta si implinirea misiunii sale.

III. Si tocmai despre misiune vom vorbi in acesta parte a studiului. Biserica nu are o misiune ci este misiunea lui Hristos in acesta lume. Vestile bune ale Evangheliei trebuie sa lumineze lumea din intunericul in care traieste. Hristos a venit ca sa moara pe Crucea Calvarului pentru a salva fiinta umana si a intemeia Biserica Sa care avea sa proclame vestea buna a salvarii. Dar sa nu crezi ca Dumnezeu a dat acesta misiune a Bisericii pentru ca nu putea sa o aduca la indeplinire. Nu! Dumnezeu este Dumnezeu, si daca El ar fi vrut, ar fi putut impartasi lumii intregi vestea salvarii intr-o singura secunda. Dar misiunea a fost incredintata Bisericii, tocmai pentru ca este un instrument care promoveaza cresterea spirituala a membrilor ei. La fel

cum un crestin are nevoie sa studieze Biblia si sa se roage zilnic pentru a creste spiritual, tot asa are nevoie si de lucrarea misionara. Implinirea misiunii da sens vietii devotionale. Cei care isi limiteaza viata spirituala la studiu si rugaciune in foarte scurt timp vor inceta sa se mai roage si sa studieze, pentru ca le lipseste motivatia cresterii in viata spirituala.

Lucrarea pentru altii te determina sa simti nevoia, foamea dupa studiul si rugaciune. O biserica fara misiune se transforma intr-un simplu club religios unde persoanele se intalnesc pentru a canta, a se ruga, si a studia Biblia, dar nimic mai mult. Acesta niciodata nu a fost planul lui Dumnezeu pentru Biserica, ea a fost infiintata pentru a servi. Biserica nu se poate limita doar la a predica, ea trebuie sa se implice in mod activ in slujirea nevoilor celor defavorizati. Dar nici nu poate sa se transforme doar intr-un serviciu social pentru cei in nevoie. Intre acestea doua trebuie mentinut un punct de echilibru. Daca doar vom predica, iar oamenii vor muri de frig si de foame, nu am facut nimic. Dar si atunci cand ne preocupam de satisfacerea nevoilor bazice ale oamenilor, uitand insa de a le impartasi vestea buna a Evangheliei, de asemenea nu am realizat nimic.

IV. In ce-a de a patra parte a studiului, revenim asupra ideii de unitate a Bisericii. Pavel sfatuieste in 1 Cor. 1,10:

“¹⁰Vă îndemn, fraților, pentru Numele Domnului nostru Isus Hristos, să aveți toți același fel de vorbire, să n-aveți dezbinări între voi, ci să fiți uniți în chip desăvârșit într-un gând și o simțire.”

Avem de inteles ceva interesant din acest text biblic. Unitatea este esentiala pentru existenta Bisericii, pentru ca unitatea reprezinta rezultatul dragostei. O Biserica fara dragoste nu poate exista. Da la o parte dragostea din Biserica si il vei indeparta pe insusi Dumnezeu si astfel ce este Biserica fara Dumnezeu daca nu un simplu club?

Dar totusi trebuie sa precizam faptul ca unitatea nu inseamna uniformitate. Inchipuie-ti un corp care ar fi alcatuit numai din brate. Cu siguranta ar fi condamnat la moarte, pentru ca nu ar avea cum sa respire, sa se alimenteze sau sa se deplaseze. Un conglomerat de brate nu poate fi numit corp. Un corp are un sistem respirator, un sistem digestiv, un creier, ochi, urechi, picioare etc. Nici un organ nu este asemanator cu celelalte, dar nici nu poate trai fara celalalte. Este evident faptul ca uniformitatea omoara, pe cand unitatea da viata. In Ioan 10,10 Isus declara “ Eu am venit ca oile sa aiba viata si sa o aiba din belsug” . Daca uniformitatea nu da viata inseamna ca nu vine de la Dumnezeu. Unitatea vine de la Dumnezeu, ea actioneaza intre elemente diferite care se completeaza reciproc si se ajuta unele pe altele. Este un nonsens sa spui ca trebuie sa lucrezi pentru unitate. Unitatea este un dat. Ea vine de la Dumnezeu. Singurul lucru pe care il avem de facut cu privire la unitate este doar de a o pastra. Toti aceia care provoaca rupturi in Biserica, nu lucreaza pentru Dumnezeu, ci impotriva Lui. Nu exista altceva pe fata pamantului impotriva careia sa fi luptat omul mai mult, sau sa fi tratat cu indiferenta, ca si unitatea Bisericii. Fiul, Tatal si Duhul Sfânt formeaza impreuna un singur Dumnezeu, iar El asteapta acelasi lucru din partea noastra. De aceea Ioan 17, 22 spune:

“²²Eu le-am dat slava, pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum și noi suntem una, -“

Eu te intreb: putem noi sa devenim una? Reusim acesta numai prin a cauta doar pe aceia care gandesc ca si noi lasand la o parte pe cei care gandesc diferit? Acesta ar fi asemanator cu situatia in care am incerca sa supra-vietuim numai respirand fara a ne alimenta, fara a bea, fara a ne misca. Unitatea trebuie sa se bazeze pe diversitate. Unde nu exista diversitate, se limiteaza relatia dintre diferitii membri ai Bisericii, iar in felul aceste se limiteaza viata.

V. Ajungem acum la finalul studiului nostru. Aici vom vorbi despre nevoia organizarii si autoritatii in Biserica. Imaginea trupului ne este de mare ajutor atunci cand vrem sa intelegem unitatea in Biserica. Dar sa ne imaginam cum ar putea exista acest corp fara organizare. Pentru ca tu nu mananci cu ochii si nici nu vezi cu urechile, nu vorbești cu nasul si nici nu te sustini cu inima. In organism exista o foarte buna organizare si toate organele asculta comenzile creierului .

Atunci dragul meu, trebuie sa intelegi ca pentru Biserica, Hristos este capul. El este sursa autoritatii si a organizarii. Sa citim Matei 23,8-12:

“⁸Voi să nu vă numiți Rabi! Fiindcă Unul singur este Învățătorul vostru: Hristos, și voi toți sunteți frați.

⁹Și ,Tată' să nu numiți pe nimeni pe pământ; pentru că Unul singur este Tatăl vostru: Acela care este în ceruri.

¹⁰Să nu vă numiți ,Dascăli'; căci Unul singur este Dascălul vostru: Hristosul.

¹¹Cel mai mare dintre voi să fie slujitorul vostru.

¹²Oricine se va înălța, va fi smerit; și oricine se va smeri, va fi înălțat. “

In aceste versete se gaseste principiul autoritatii. Adevaratul conducator al Bisericii este Isus. Avem nevoie de conducator pe pamant? Bineinteles ca da! Dar toti acestia se afla sub comanda lui Isus. Conform textelor care tocmai le-am citit, intelegem ca conducatorii nu sunt altceva decat servi sau slujitori. Ar trebui sa fim slujitori. Avem nevoie sa fim slujitori pentru a fi lideri crestini. Si cum poti sti daca un lider este si un slujitor? Din atitudinile sale. Dumnezeu se afla la conducerea Bisericii Sale, El are totul sub control, chiar si atunci cand noi fiintele umane gandim ca nu este asa. De aceea toata increderea noastra trebuie sa fie asezata in Isus si numai in El. Nu trebuie sa ne concentram atentia noastra asupra liderilor umani, pentru ca acestia desi au calitati, pot avea si defecte. Uneori stiu ce fac iar alteori gresesc, dar important este sa ramana servi ai lui Dumnezeu.

Iubitul meu prieten te invit sa iti pui toata increderea in El si cu siguranta nu vei fi dezamagit.

Bunul nostru Tata sa te binecuvanteze!